

— Ако тукъ е мъчно за вървение, забѣлѣжи единъ отъ опълченцитѣ, ами какво ще бѣде тамъ на Балкана?

— Десетъ пѣти да бѣде Балкана по мъчно проходимъ и тогава пакъ ще го минемъ, отговориха нѣколко опълченци. Ще го минемъ и ще накажемъ виновниците на нашитѣ страдания и на ония на българския народъ!

— Само дано да не офейкатъ, ако забѣлѣжатъ нашето движение, както избѣгаха прѣзъ Августъ мѣсецъ, каза опълченеца Б.

— Чувайте, другари, Б. го е страхъ да не избѣгатъ Турцитѣ. Той иска да имъ отмѣсти за страха, който тѣ му зададоха подъ Стара-Загора, позакачи го единъ опълченецъ.

— Ами съ какво ще имъ отмѣстишъ, съ щикали, или съ куршумъ, запита сжщия храбреца Б.

— Ехъ холамъ, каквото бѣше при Стара-Загора, то се мина, отговори Б.. Сега ще видимъ, какво ще бѣде и съ какво ще отмѣстимъ.

Часътъ бѣше 10 сутринята, когато дружината пристигна въ Топлишъ и се спрѣ на една равнина не далеко отъ кръчмата.

Тукъ се научихъ, че прѣдния отрядъ въ сѣставъ: 4 конни сотни, 3-я стрѣлкова бригада, 2 роти сапѣори, казанския пѣш. полкъ, горската батарея и 1-а бригада (1-а и 2-а дружина) отъ Българското опълчение още вчера били заминали за Балкана. Суздальския полкъ отъ 13-а дивизия, една полева батарея и единъ улански полкъ бѣха се расположили току на край селото на една полянка и чакаха заповѣдь за трѣгване. Останалата же частъ отъ 16-а дивизия се очаквала тукъ отъ Габрово. Ний сжщо очаквахме пристигването само на 5-а и 6-а дружини, тъй като 4-а дружина бѣше вече дошла.

Офицеритѣ отъ горѣказанитѣ части се бѣха събрали близо при кръчмата. Между тѣхъ се намѣриха мнозина познати на офицеритѣ отъ дружинитѣ и даже еднopolченци. Разбира се, че въ такъвъ тържественъ день и при такава обстановка, срѣщата на другари